

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. Свиленград, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Живка Д. П.

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Живка Д. П. Гражданско дело №
20235620100395 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, с ЕИК115576405, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, срещу Ш. И. А., с ЕГН *****, с регистриран настоящ и постоянен адрес: с. *****, с която е предявен иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр. чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, вр. чл.109, ал.1 от ЗЗО - за признаване за установено в отношенията на страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 796,30 лв. представляваща стойността на предоставената му медицинска помощ и услуги по време на болничния му престой в лечебното заведение в периода 13.05.2021 г. – 15.05.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда до окончателното ѝ изплащане, за което вземане е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 867/2022г. по описа на Районен съд – Свиленград.

Ищецът твърди, че на 13.05.2021г., в 08,08 ч., ответникът постъпил по спешност в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив, след претърпяно ПТП, с оплаквания от болка в кръста и крайниците. Тъй като спешното състояние не могло да бъде преодоляно в спешен кабинет, пациентът бил насочен към Втора клиника по хирургия при УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив и бил хоспитализиран в клиниката на същата дата, с приемна диагноза „Контузия на гръден кош“. На ответника била оказана болнична помощ по Клинична пътека № 216, а лечението му приключило с издадена епикриза, в която били описани извършените медицински дейности.

Ищецът твърди, че към датата на постъпване в лечебното заведение и в

периода на болничното му лечение ответникът бил неосигурен по смисъла на ЗЗО, като не бил възстановил правата си на здравноосигурено лице до изписването си от болницата.

Поради това ищецът счита, че на основание [чл. 109, ал. 1 от ЗЗО](#) ответникът следвало да заплати стойността на оказаната му медицинска помощ по клиничната пътека в размер на 796,30 лв., съгласно действащия към датата на хоспитализацията ценоразпис на лечебното заведение. В тази насока била и разпоредбата на чл. 52 от ЗЗО.

Предвид липсата на плащане, за събиране на вземането си ищецът подал заявление по [чл. 410 от ГПК](#), въз основа на което била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 867/2022г. по описа на Районен съд – Свиленград.

По изложените съображения се иска уважаване на предявения иск и присъждане на сторените разноски в заповедното и исковото производство.

В срока по [чл.131, ал.1 от ГПК](#) е постъпил отговор от ответника, чрез особения представител адв. А. Й., с който се оспорва предявения иск като неоснователен. Оспорва се, че ищецът уведомил ответника, че последният е с прекъснати здравноосигурителни права и че следва да заплати лечението си. Счита се, че ищцовото дружество е следвало да уведоми ответника, че може да възстанови своите здравноосигурителни права, както и да го информира за цената на предоставените медицински услуги и болнично лечение. По този начин ответникът бил препятстван от възможността да възстанови своите права или да откаже лечение. Противното не можело да се изведе от приложените към исковата молба декларации за информирано съгласие. Предвид изложеното се моли за отхвърляне на иска.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното:

Производството по делото е по реда на [чл. 422 ГПК](#) - за установяване на паричните притезания, за които е издадена заповед по [чл. 410 ГПК](#). Видно от приложеното ч.гр.д. № 867/2022 г. по описа на РС - Свиленград, вземането по настоящото производство съответства на това по издадената заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК. Искът, по който е образуван настоящият процес, е предявен в едномесечния срок по чл. 415, ал. 4 от ГПК. Същият е допустим и подлежи на разглеждане по същество.

Съгласно чл. 109, ал. 1, изр. 2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат стойността на оказаната им медицинска помощ. С оглед посочената разпоредба, за да възникне в полза на здравното заведение право за получаване стойността на болничната помощ, следва при условията на пълно и главно доказване, да установи постъпване на ответника по спешност в лечебното заведение; необходимост от хоспитализация – наличие на състояние, което налага болнично лечение по съответната клинична пътека; оказване на медицинска помощ и услуги чрез осъществяване на посочените в исковата молба изследвания и манипулации; обстоятелството, че към момента на приемането му и до изписването му от болницата ответникът е бил с прекъснати

здравноосигурителни права, респ. не е бил осигурен по смисъла на ЗЗО. Съгласно чл. 52 от ЗЗО неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения.

От представените по делото доказателства се установява, че на 13.05.2021г. ответникът е бил хоспитализиран при ищеца във Втора клиника по хирургия, с диагноза „Контузия на гръден кош“, като е изписан на 15.05.2021г., в която връзка са представени Фиш за спешна медицинска помощ, Лист за преглед на пациент в КДБ/СО и Допълнителен лист към него, Направление за хоспитализация, История на заболяването, резултати от клинична лаборатория и от други изследвания, декларация за информирано съгласие, епикриза, сметка за стойността на лечението.

За установяване на обстоятелството, че към момента на хоспитализирането му ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, по делото е изискано и постъпило писмо от ТД на НАП – Пловдив, от което е видно, че ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права за периода от 03.05.2021г. до 15.05.2021г.

Следователно, от горепосочените писмени доказателства се установява, че в периода на хоспитализацията му ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, като не са налице данни, че последните са били възстановени към датата на дехоспитализацията на пациента, поради което и на основание чл. 109 от ЗЗО ответника следва да заплати в полза на лечебното заведение стойността на осъществените дейности.

С оглед установеното обстоятелство, че в периода на предоставяне на медицинската помощ ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, на основание чл. 52, ал. 2 от ЗЗО последният дължи заплащане на оказаната му медицинска помощ по цени на съответното болнично заведение. По делото е приложена сметка на пациент от 31.01.2022г. за сумата 796,30 лева., която не носи подпис на пациента.

От представените по делото медицински документи се установява, че посочените в сметката дейности са осъществени за лечението на пациента по време на болничния му престой. Медицинските документи са съставени от съответния лекуващ лекар, като последните удостоверяват осъществяване на посочената дейност. Част от представените по делото документи – Лист за преглед на пациент, Направление за хоспитализация и Декларация за информирано съгласие, носят подписа на ответника, като полагането на подпис обективира изявлението на пациента, че посочените дейности са осъществени.

Същевременно епикризата и направлението за хоспитализация представляват официални свидетелстващи документи, изготвени от длъжностни лица, в кръга на службата им, удостоверяващи факти с правно значение по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, респ. имащи обвързваща формална доказателствена сила за съда - така Решение № 250/21.11.2012 г. по гр. д. № 1504/2011 г. на III г.о. на ВКС. В така посочените медицински документи е удостоверено, че на пациента са извършени медицински интервенции, съобразно алгоритъм по клинична пътека № 216, като се установява, че

пациентът е получил медицинска помощ в пълен обхват и обем, като са спазени изискванията на клиничната пътека.

По делото е представен и Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр. Пловдив (л.111 – л. 117), утвърден със Заповед № 89/05.02.2015 г. на изпълнителния директор на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, гр. Пловдив, от който се установява, че стойността на предоставените медицински дейности е правилно определена.

За да възникне правото на ищеца да получи стойността на предоставената медицинска помощ на здравнонеосигуреното лице, следва да е уведомил за това пациента при хоспитализирането му, както и по аргумент на разпоредбата на чл. 86, ал. 2, т. 3 от Закона за здравето да го е информирал за цената на всяка една медицинска услуга, манипулация, лечение и лекарствените продукти в болничната помощ. Съгласно практиката на Върховния касационен съд, обективизирана в Определение № 378/14.04.2016 г. по гр.д. № 903/2016 на ВКС, ГК, IV г. о., разпоредбите на чл. 109 от ЗЗО не следва да се разглеждат изолирано от останалите разпоредби в закона, касаещи правата на пациентите. Съществува връзка - корелация, между правото на пациента по чл. 86, ал. 2, т. 6 от Закона за здравето да бъде информиран за всички услуги и цени в лечебното заведение и задължението му по чл. 109, ал. 1 от ЗЗО за заплащане на оказаната му медицинска помощ, ако е с прекъснати здравноосигурителни права. Смисълът на уведомяването по чл. 86, ал. 2, т. 3 от ЗЗ е пациентът, при приемането му в болницата, да е наясно, че към датата на постъпване в болничното заведение е с прекъснати здравноосигурителни права, и съответно да е информиран, че ако не възстанови статуса си преди датата на дехоспитализация, следва да заплати стойността на оказаната му медицинска помощ.

Представена е Декларация за информирано съгласие за оказване на болнична помощ и оказване на диагностични и лечебни процедури, в която е обективизирано изявлението на пациента – ответника по делото, че е запознат с ценоразписа на медицинската помощ и услуги, предоставяни от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, както и изявление, че приема да заплаща предоставените услуги, в случай че последните не се поемат от Републиканския бюджет, бюджета на НЗОК или друг източник на финансиране. Декларацията е подписана от пациента – ответник по делото. Последната представлява частен диспозитивен документ и се ползва с формална доказателствена сила, досежно обстоятелството, че изявленията, изхождат от лицето, сочено като техен автор – арг. чл. 180 ГПК. В този смисъл така представената декларация удостоверява изявлението на пациента, че последният е запознат с цената на предоставените услуги, както и че следва да заплати последната, в случай, че тази цена не се заплаща от бюджета на НЗОК.

По така изложените съображения исковата претенция се явява основателна и следва да се уважи, като сумата се присъди ведно със законна лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение по чл.410 от ГПК.

С оглед изхода на правния спор и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените, както в настоящото съдебно производство разноски, така и тези в заповедното производство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО че Ш. И. А., с ЕГН *****, с регистриран настоящ и постоянен адрес: с. *****, дължи на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, с ЕИК115576405, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, сумата 796,30 лв. представляваща стойността на предоставената му медицинска помощ и услуги по време на болничния му престой в лечебното заведение в периода 13.05.2021 г. – 15.05.2021 г., дължима поради прекъснати и невъзстановени здравноосигурителни права и на основание чл. 109 от ЗЗО, във връзка с чл. 52 от същия закон, съгласно действащия към момента на хоспитализацията Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнително поискани услуги от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на постъпване на заявлението в съда – 23.12.2022 г. до изплащане на вземането, за което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 867/2022г. по описа на РС – Свиленград.

ОСЪЖДА Ш. И. А., с ЕГН *****, с регистриран настоящ и постоянен адрес: с. *****, да заплати на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, с ЕИК115576405, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. „Пещерско шосе“ № 66, сумата 25,00 лева - разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 867/2022г. по описа на РС – Свиленград и сумата 725,00 лв. – разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____